

Præsten Youcef Nadarkhani blev dømt til døden

◀ Læs hans historie

FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne, paragraf 18:

Enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed: denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro og frihed til enten alene eller i fællesskab med andre, offentligt eller privat, at give udtryk for sin religion eller tro gennem undervisning, udøvelse, gudsdyrkelse og overholdelse af religiøse forskrifter.

I nogle lande kan du få en brutal straf for at forlade islam og i stedet bede disse ord:
Vor Fader,
du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen
således også på jorden;
giv os i dag
vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
og forlad os forlad
som også vi forlader
vore skyldnere,
og led os ikke ind i
fristelse, men fri os fra
det onde.
For dit er Riget
og magten og æren
! evighed! Amen.

Der er lande, hvor din tro kan koste dig livet. Bibelselskabet kæmper for retten til at tro

Straffen for frafald fra islam

Professor mso **Jakob Skovgaard-Petersen**,
Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier, Københavns Universitet

■ Hvis en muslim vælger at skifte til en anden religion, kaldes det frafald, *ridda*. Det har gennem historien været straffet med døden, i alt fald i teorien: I den klassiske islamiske jura skal den frafaldne tilbydes at vende tilbage til islam, og hvis han afviser det, skal han henrettes. Forskellige muslimske tænkere har i nyere tid revideret dette syn med henvisning til Koranens udsagn (2:257) om, at der ikke må være tvang i religionen. Alligevel er det stadig en udbredt holdning, at frafald fra troen er en forbrydelse og strafbart. Radikale islamistiske tænkere begrundet det somme tider med, at islam er en stat, og at frafald fra islam derfor er at sammenligne med landsforræderi.

■ Den muslimske verden består i dag af stater, hver med sin lov. Nogle enkelte har en straf for *ridda* indskrevet i deres straffelov. Foruden Iran drejer det sig om lande som **Saudi-Arabien, Yemen, Sudan, Afghanistan og Mauretanien**. Det er dog de færreste af disse stater, der faktisk eksekverer dødsdomme for frafald. I de seneste årtier er Iran den stat, der har bragt straffen i anvendelse.

■ Straf for konvertering er en klar krænkelse af internationale menneskerettighedserklæringsparagraf 18. De fleste muslimske lande har derfor ikke nogen straf for frafald i deres straffelov. Men de sociale sanktioner kan stadig være brutale, og det er langt fra sikkert, at myndighederne kan eller vil gribe ind og beskytte konvertitter. Det vil gælde lande som **Pakistan, Egypten, Marokko** eller **Indonesien**.

Youcef blev dømt til døden

Anklagen lød på frafald fra islam. Kirkelige og humanitære organisationer i hele verden deltog i kampen for at redde præsten og familiefaderen. Men ingen vidste, om det ville lykkes

Synne Garff, projektchef og international koordinator, Bibelselskabet, har skrevet Youcef's historie

En novemberdag i 2009 krøb Youcef Nadarkhani sammen i sin fængselscelle. Natteremperaturerne sneg sig nu ned omkring 8 grader. Den 32-årige præst og familiefar havde en dødsdom hængende over hovedet og befandt sig i total isolation. Løkken lå klar. Fra tid til anden stak en politimand rebet helt op under næsen på Youcef og råbte:

- Hvis ikke du opgiver din tro og kommer tilbage til islam, hænger vi dig med den her.

Youcef vidste, at der hurtigt kunne komme vægt bag ordene. Selv om det var 20 år siden en iraner var blevet hængt på grund af sin tro, var tortur og henrettelser af politiske fanger, uanset køn, en del af virkeligheden. Han kunne ikke vide sig sikker. Efter præsidentvalget i 2009 var forfølgelsen af landets kristne taget til.

Mange andre præster havde siddet fængslet som Youcef. Overgreb og chikane fra de iranske myndigheder hørte til dagens orden. Det var blevet vanskeligere for de mere end 300.000 kristne at praktisere deres tro. Der var flere og flere eksempler på, at kristne blev forfulgt og generet. Nogle mistede deres arbejde, andre blev tvunget til at stoppe med studierne, mens andre igen blev arresteret af politiet eller dømt til døden. Flere præster var allerede flygtet ud af landet. En af dem havde fået asyl i Skandinavien, mens hustruen og datteren var blevet tilbage i Iran. Præsten fik efterhånden skrabet penge nok sammen, så familien kunne komme ud af Iran med hjælp fra menneskesmuglere. Det lykkedes de to kvinder at komme sikkert over grænsen. Men i stedet for at komme til Skandinavien, havnede de i Bulgarien, hvor de blev voldtaget og mishandlet. Efter to år med ubeskrivelige lidelser lykkedes det kvinderne at stikke af og kom ad snørklede veje til Skandinavien, hvor de blev forenet med familiefaderen. Den slags historier var der mange af - også blandt andre trossamfund. Friheden havde sin pris. Det vidste Youcef kun alt for godt.

Frihed til at tro

Det var ved at være en måned siden, han var blevet arresteret. Youcef boede med sin lille familie i den driftige by Rasht i det nordvestlige Iran med knap en million indbyggere. Byen, der var berømt for sine gamle basarer, lå smukt ved bredden af Det Kaspiske Hav - cirka 250 km fra Teheran, hvorfra de skrappe religiøse befalinger med shiitisk tilsnit udgik til landets 75 millioner indbyggere. Og en dag gav det genlyd på den skole, hvor Youcef's børn gik.

- Alle børn skal undervises i islam!

Den nye retningslinje fik Youcef til at reagere. For han vidste, at undervisningen ville blive en ensidig introduktion til statens islamiske fortolkning af Koranen uden nogen rimelig introduktion til kristendommen.

Youcef ønskede ikke at lade sine børn Daniel på ti og Yoel på 8 indoktrinere og henvendte sig til rektor.

- Ifølge iransk lov er der trosfrihed for alle, som han understregede.

Der gik ikke mange timer, så stod politiet ved hans hus og trak ham med på stationen. I første omgang med anklager om, at han havde protesteret mod loven. Det var den 12. oktober 2009.

Psykisk utilregnelig

Det var nu ikke første gang, han var blevet arresteret. I december 2006 blev Youcef fængslet med beskyldninger om frafald fra islam og om anklager om at udbrede kristendommen. Efter to uger blev han dog løsladt. Men denne gang skulle det komme til at gå anderledes.

Youcef selv var vokset op i en muslimsk familie. Som ung mand praktiserede han dog aldrig selv islam, men blev kristen som 19-årig og kom sidenhen til at virke som præst. I ti år havde han stået i spidsen for et netværk af husmenigheder. Han havde fundet sin vej i livet, og under afhøringerne, der fulgte, ville anklagerne have ham til at tage en anden. Retssystemet ville have Youcef til at forkaste sin kristne tro og blive muslim. Men det ville Youcef ikke være med til. På et tidspunkt blev Youcef transporteret til et hospital for psykisk syge i forsøget på at erklære ham mentalt utilregnelig. Man viste ham bøger fra konvertitter, men han nægtede fortsat at konvertere tilbage til islam.

Imens ventede hans hustru Fatemah derhjemme. Hun vidste, at familien en dag kunne risikere at finde Youcef's lig på

**Du dømmes til døden!
Sådan lød meldingen i slutningen af september 2010**

Youcef Nadarkhani fik tre dage til at fortryde, at han var konverteret til kristendommen og vende tilbage til islam. Youcef skulle gå bodsgang, hvilket han nægtede. Han blev også tilbudt at blive løsladt, hvis han erkendte, at Muhammed var sendt fra Gud - hvilket han også nægtede.

FOTO: PRIVATFOTO

dørtærsklen. Sådan blev fanger fra tid til anden afleveret af politiet efter eksekvering af dødsdommen. Uden forudgående varsel. Da Youcef ikke ville afsværge sin kristne tro, tog politiet andre metoder i brug: Fatemah blev arresteret 18. juni 2010 og ligeledes anklaget for frafald fra islam. De to drenge kom til at bo hos en slægtning, men myndighederne truede med, at børnene ville blive tvangsangbragt hos muslimske familier. Fatemah fik en livstidsdom uden på noget tidspunkt at have haft en advokat. Dommen blev først ændret, da hun fik en advokat. Og det lykkedes Fatemah at blive løsladt efter fire måneder i oktober.

Dødsdommen

- Du dømmes til døden!

Sådan lød meldingen i slutningen af september 2010. Youcef fik overbragt oplysningen mundtligt. Dommen blev stadfæstet skriftligt den 13. november. I december sendte den advokat, som Youcef omsider havde fået, en appel om benådning til højesteret. I juni 2011 fik Youcef's advokat af vide, at dødsdommen ville blive ophævet. Men i juli blev dødsdommen fastholdt skriftligt - med mindre Youcef ville indgå en handel.

I henhold til Sharia fik Youcef tre dage til at fortryde, at han var konverteret til kristendommen og vende tilbage til islam. Youcef skulle gå bodsgang, hvilket han nægtede. Han blev også tilbudt at blive løsladt, hvis han erkendte, at Muhammed var sendt fra Gud - hvilket han også nægtede.

Medierne var for alvor begyndt at røre på sig, der var gået storpolitik i sagen. American Center for Law and Justice, ACLJ, og en lang række kirkelige og humanitære organisationer fra hele verden samlede protester for at få Youcef løsladt.

Nye anklager

Under fængslingen blev Youcef tilbudt løsladelse, hvis han hyldede islam som en af de guddommelige religioner - også dette nægtede han. Så begyndte anklagerne at fyge igennem luften:

- Youcef er en voldtægtsforbryder!

Anklagen blev hængende i luften, men forsvandt hurtigt, da den ikke kunne underbygges. Han blev også beskyldt for at udgøre en trussel mod landets sikkerhed, for at fornærme islam og propagandere imod systemet. Men frafaldet fra islam var stadig hans primære brøde.

I september 2011 kom Youcef for en dommer igen med en skarp opfordring til at konvertere.

- Vend tilbage! Lød det fra dommerne under en af afhøringerne. Youcef var blevet anbefalet ikke at svare på anklagerens spørgsmål, fordi hans svar blot kunne give anledning til nye beskyldninger. Men denne gang svarede Youcef:

"Du beder mig om at vende tilbage. Men hvad vil du have, jeg skal vende tilbage til?"

Dommerne svarede: "Til dine forfædres religion, islam."

"Det kan jeg ikke", endte Youcef med at svare.

Youcef's pointe var, at der aldrig kunne blive tale om at vende tilbage, da han ikke som voksen mand (defineret som værende over 15 år ifølge iransk lov) havde praktiseret islam. Dermed gav det heller ingen mening at tale om frafald. Hvilket rent juridisk kunne være netop den spidsfindighed, som kunne hjælpe Youcef med at undgå dødsdommen.

Præsidenten melder sig

Internationale kræfter arbejdede nu på højtryk for at få omstødt dommen. Præsident Barack Obama engagerede sig i sagen med denne udtalelse den 30. september:

"USA fordømmer dommen over præsten Youcef Nadarkhani. Præsten Nadarkhani har ikke gjort andet end at fastholde sin tro, som er en universel menneskeret. At de iranske myndigheder vil tvinge ham til at give afkald på sin tro, forbryder sig mod de religiøse værdier, som de hævder at forsvare, overskrider enhver grænse for anstændighed og bryder Irans egne internationale forpligtelser".

Bibelselskabets Facebook-kampagne samlede mange hundrede støtter

I begyndelsen af 2012 kom de sociale medier til at spille en aktiv rolle med Twitter- og Facebook-kampagner, som gik verden rundt og informerede om Youcef-sagen. Over 200 lande var involveret. Bibelselskabets Facebook-kampagne samlede også hurtigt mange hundrede støtter. Men så begyndte rygterne om hans henrettelse at svirre. Det så sort ud. Heldigvis kunne rygterne om Youcef's død snart tilbagevises. Og så skete der noget.

Friheden ...

Omsider, den 8. september 2012, kom Youcef igen for en dommer. Her blev han rensset for anklagerne om frafald fra islam, fordi man ikke kunne bevise, at han havde praktiseret som muslim efter sit femtende år.

Til gengæld blev han idømt tre års fængsel for missionsvirksomhed. Da han allerede havde afsonet det meste af straffen, blev han løsladt mod kaution.

For Youcef og hans mange støtter verden over har løsladelsen spredt glæde og forsigtig optimisme. Verden lagde pres på præstestyret, og Youcef genvandt friheden efter næsten tre års fangenskab. Men mens Youcef nu kan være sammen med sin familie, sidder mange andre kristne stadig fængslet, fordi de ikke må følge deres tro.

Youcef blev modtaget af blandt andre hustruen Fatemah den dag, han blev løsladt. FOTO: JORDAN SEKULOW / ACLJ

Kilder: Historien om Youcef er skrevet på baggrund af interviews med kilder fra Iran og artikler fra Hudson Institute, The Washington Post, Christian Solidarity Worldwide, Defenders of Human Rights Center og Present Truth Ministries.